

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233185
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233185.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 16. 06. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. júna 2014 č. k. 5C/46/2013-48 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených pod sp. zn. 5C/46/2013, 5C/47/2013, 5C/48/2013, 5C/50/2013, 5C/54/2013, 5C/58/2013 a sp. zn. 5C/59/2013, spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 5C/46/2013 a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil citáciou ust. § 3 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ust. § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že vo vyššie označených veciach vedených na Okresnom súde Topoľčany sa navrhovateľ jednotlivými návrhmi domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora, pričom tvrdil, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k jej posúdeniu a rozhodnutiu. Podľa navrhovateľa rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného v exekučnom konaní na zmenu súdneho exekútora až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty je možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a tento postup bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na jeho strane. Konkrétne vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/46/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 331,92 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 219/2003 proti povinnému (I. G. bol exekučný súd nečinný

a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 196 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/47/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 221,28 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1547/2005 proti povinnému (O. N.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 148 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/48/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 608,52 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 412/2007 proti povinnému (H. M.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 358 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/50/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 995,76 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 50/2005 proti povinnému (U. C.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 545 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/54/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 276,60 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 862/2004 proti povinnému (S. S.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 159 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/58/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 885,12 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1677/2006 proti povinnému (M. B.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 503 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/59/2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 1.051,08 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 157/2006 proti povinnému (R. X.) bol exekučný súd nečinný a o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora rozhodol s omeškaním viac ako 594 dní.

V predmetných návrhoch navrhovateľ poukazoval na ust. § 44 ods. 7 (platné od 01. 09. 2005) a ust. § 44 ods. 8 (platné od 01. 12. 2006) Exekučného poriadku tvrdiac, že v exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenom čase, pričom neexistuje okolnosť, ktorá by mu umožňovala postupovať so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ tvrdil, že počas tejto doby vynaložil v každej veci sumu 175,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 70,- eur vynaloženej na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, zo sumy 40,- eur na udržanie a správu informačného systému, zo sumy 50,- eur na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a zo sumy 15,- eur na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania na exekučnom súde. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej je v prípade zbytočných prietahov v súdnom konaní spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia v sume 663,88 eur.

Uznesením zo dňa 06. 06. 2013 č. k. 5C/46/2013-22 súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci vedené u neho pod sp. zn. 5C/46/2013, 5C/47/2013, 5C/48/2013, 5C/50/2013, 5C/54/2013, 5C/58/2013 a sp. zn. 5C/59/2013 s tým, že vec bude ďalej viesť pod sp. zn. 5C/46/2013.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že zo spisu vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13Er/27/2003 zistil, že dňa 22. 11. 2010 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: I. G.. Po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára k tomuto návrhu, exekučný súd uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 13Er/27/2003-12 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 24Er/178/2005 súd zistil, že dňa 14. 10. 2009 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 08. 10. 2009

na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: O. N.. Po zapožičaní spisu pôvodného súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku, exekučný súd uznesením zo dňa 05. 03. 2010 č. k. 24Er/178/2005-16 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 12Er/114/2007 súd zistil, že dňa 14. 10. 2009 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 08. 10. 2009 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: H. M.. Po zapožičaní spisu pôvodného súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku, exekučný súd uznesením zo dňa 01. 10. 2010 č. k. 12Er/114/2007-20 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 10Er/15/2005 súd zistil, že dňa 25. 05. 2009 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 18. 05. 2009 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: U. C.. Po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora Mgr. Kataríny Baňarovej k tomuto návrhu, exekučný súd uznesením zo dňa 16. 11. 2010 č. k. 10Er/15/2005-33 rozhodol tak, že návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 18Er/174/2004 súd zistil, že dňa 22. 11. 2010 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: S. S.. Po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára k tomuto návrhu, exekučný súd uznesením zo dňa 26. 04. 2011 č. k. 18Er/174/2004-20 rozhodol tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 9Er/331/2006 súd zistil, že dňa 22. 11. 2010 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: M. B.. Po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára k tomuto návrhu, exekučný súd uznesením zo dňa 04. 04. 2012 č. k. 9Er/331/2006-18 rozhodol tak, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 7Er/425/2006 súd zistil, že dňa 30. 08. 2010 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) zo dňa 27. 08. 2010 na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej proti povinnému: R. X.. Po vyčíslení trov pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Horvátha, exekučný súd uznesením zo dňa 12. 04. 2012 č. k. 7Er/425/2006-21 rozhodol tak, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov nie sú dôvodné, a preto ich zamietol. Nesprávny úradný postup exekučného súdu podľa tvrdenia navrhovateľa (oprávneného v predmetných vyššie označených exekučných veciach) mal spočívať v tom, že o návrhu oprávneného v exekučnom konaní na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote.

Navrhovateľ ešte pred podaním návrhov v predmetných veciach písomnými žiadosťami požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody (ktoré však neobsahovali zákonom stanovené náležitosti a na výzvu odporcu ich ani nedoplnil), pričom už samotné podanie týchto žiadiestí a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka na podanie návrhu na súd, i keď lehota 6 mesiacov uplynula po začatí súdneho konania. K odporcom vnesenej námietke premlčania súd uviedol, že nárok navrhovateľa za premlčaný nepovažoval, keďže návrhy oprávneného na zmenu súdneho exekútora boli podané po 23. 04. 2009 a do podania návrhu na súd navrhovateľovi neuplynula zákonná trojročná lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody, v dôsledku čoho nebolo možné prihliadnuť na námietku premlčania.

V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je uvedená v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a v prípade,

ak došlo k jej prekročeniu, je potrebné skúmať, či sa tak stalo pre zložitosť vecí, správanie účastníkov konania alebo z dôvodu samotného postupu súdu, nakoľko nie každé nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je možné považovať za zbytočné prietahy v konaní. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v lehote 30 dní, ešte nemusí zakladať nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pretože okolnosti, ktoré predchádzali návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, i keď rozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora boli vydávané po uplynutí lehoty 30 dní. V tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol, že existujú objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, pretože návrhy zo strany oprávneného boli podávané hromadne do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o nich rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. V roku 2009 bol na Okresom súde Nitra celkový nápad do oddelenia Er v počte 15.113 vecí, z toho bolo 464 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. a v roku 2010 bol celkový nápad 14.879 vecí, z toho bolo 370 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., pričom túto agendu v roku 2009 vybavovalo sedem a v roku 2010 šesť vyšších súdnych úradníkov, z čoho vyplýva, že objektívne nebolo možné dodržať zákonom stanovenú lehotu 30 dní na rozhodnutie o návrhoch na zmenu súdneho exekútora popri vybavovaní ďalších vecí. Okrem tejto skutočnosti boli návrhy oprávneného (Pohotovosť, s.r.o.) na zmenu súdneho exekútora viac ako diskutabilné, nakoľko oprávnený žiadal poveriť ďalším vykonávaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorý bol v minulosti jeho zamestnancom a samotná táto skutočnosť vylučovala, aby tento súdny exekútor mohol byť poverený vykonávaním exekúcie s poukazom na ust. § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, čo konštatoval i Ústavný súd SR vo svojom náleze zo dňa 13. 04. 2011 v konaní pod sp. zn. III. ÚS 322/2010, z ktorého vyplýva, že pokiaľ súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania, táto okolnosť ho vylučuje z vykonávania exekúcie a túto okolnosť je povinný súdny exekútor bezodkladne oznámiť súdu. Oprávnený vedel o okolnostiach vylučujúcich súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie pre jeho pomer k oprávnenému a teda logicky nemal podávať návrhy na zmenu súdneho exekútora a žiadať, aby vykonaním exekúcie bol poverený práve tento súdny exekútor. Pokiaľ tak oprávnený urobil, bolo to v rozpore s ust. § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, o čom súdy nemali spočiatku vedomosť, a preto zmenu exekútora pripúšťali. V prípade, že by si súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý splnil svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 30 ods. 3 Exekučného poriadku a bezodkladne oznámil súdu, že nemôže vykonávať exekúciu v prospech oprávneného Pohotovosť s.r.o., nakoľko bol prednedávnym jeho zamestnancom, tak zo strany súdu by nebolo vydané rozhodnutie o povolení zmeny súdneho exekútora a nemusel vo väčšine prípadov nasledovať taký procesný postup, že súd si najskôr žiadal stanovisko pôvodného súdneho exekútora a až potom vo veci rozhodoval. Oprávnený spoločne so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým teda svojou úmyselnou nečinnosťou a hromadným podávaním návrhov na zmenu súdneho exekútora spôsobili, že súdy rozhodovali o týchto návrhoch až po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom činnosť a postup súdov nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom ustanovenej lehote. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal základ svojho nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Skutočnosť, že v jednotlivých preskúmaných exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Nitra nerozhodol tento súd o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od doručenia tohto návrhu, ale až po určitom časovom úseku, nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup zo strany tohto súdu. Postup oprávneného podávajúceho hromadné návrhy na zmenu súdneho exekútora za JUDr. Rudolfa Krutého v jednotlivých exekučných konaniach napriek tomu, že mal vedomosť o okolnosti vylučujúcej tohto súdneho exekútora z vykonávania exekúcie v jeho prospech, možno vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti hodnotiť za úmyselné vyvolanie situácie, v ktorej súd o podaných návrhoch na zmenu súdneho exekútora nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote a so zámerom využiť túto okolnosť pre uplatnenie si náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Navrhovateľ (vystupujúci v exekučných veciach na strane oprávneného) vedel o okolnosti vylučujúcej súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcií, a preto nemal tieto návrhy vôbec podávať a súdny exekútor mal skutočnosť, ktorá ho vylučovala z vykonávania exekúcií (v ktorých ako oprávnený vystupovala spoločnosť Pohotovosť s.r.o.), bezodkladne oznámiť súdu, pričom ani jeden z nich zámerne túto svoju povinnosť nerešpektoval a súdny exekútor tak urobil až po vydaní nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 13. 04. 2011 v konaní pod sp. zn. III. ÚS 322/2010. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné

rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prietahy v konaní tak, ako je to už ustanovené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov v znení účinnom od 01. 01. 2013, tak súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a tým, či táto je primeraná.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods.1 OSP tak, že odporcoví, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň súdu prvého stupňa vytkol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a tiež bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že zásadne namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je podľa názoru odporcu možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Navrhovateľ zároveň namietal, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Mal za to, že právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerance trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý bol z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného.

V ďalšej časti svojho odvolania navrhovateľ vytýkal, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd mal podľa neho aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda boli neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nebolo možné založiť meritórne rozhodnutie. Navyše, súd svojimi úvahami úplne negoval doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá bola základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú „mimosúdne“ faktory. Tento súd tiež uviedol, že „dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote“.

Navrhovateľ uviedol, že nechápe, aký vplyv na výsledok konania má skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Podľa názoru navrhovateľa ide o prejav nesústreďenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval i také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli.

S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľa, ako i súdom prvého stupňa zisteným skutkovým stavom (ust. § 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP bez výnimiek uvedených v ust. § 213 ods. 2 až 7 OSP) a po zistení, že odvolanie navrhovateľa bolo podané v zákonom stanovenej lehote a spĺňa zákonom stanovené náležitosti (ust. § 201 ods. 1, § 204 ods. 1, § 205 a nasl. OSP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil (ust. § 214 ods. 2 OSP pri dodržaní ust. § 156 ods. 3 OSP). Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako i konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a po prejednaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti rozsudku zo dňa 04. 06. 2014 nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, nakoľko súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ktoré ale nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver a svoje rozhodnutie vo veci samej náležite a správne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej v tom smere, že navrhovateľ v predmetnej veci nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok na priznanie uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (predovšetkým nepreukázal samotný vznik škody a nemajetkovej ujmy), a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Predmetom konania na Okresnom súde Topoľčany vo vyššie uvedených spojených veciach sú sumy, ktorých zaplataenia sa navrhovateľ domáha z dôvodu náhrady majetkovej škody a sumy, náhrady ktorých sa domáha z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Ako právny základ návrhov na začatie konania navrhovateľ uviedol škodu, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučných konaniach. Nesprávny úradný postup mal vzniknúť v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov obsahuje okrem iného i právnu úpravu zodpovednosti

štátu za činnosť súdu, orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy v prípadoch, keď na orgán územnej samosprávy je prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi výkonom verejnej moci a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu teda je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorú musí preukázať poškodený. Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť. Zákon upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (ust. § 5 a § 6 vyššie citovaného zákona). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (ust. § 9 vyššie citovaného zákona).

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti (výkon verejnej moci v súvislosti s činnosťami uvedenými v ustanovení § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním a škodou). Pri koncipovaní objektívnej zodpovednosti ide zákon ešte ďalej, keď ustanovuje zákaz liberácie, t. j. zbavenia sa zodpovednosti (ust. § 3 ods. 2 zákona). Ak sú splnené podmienky, nedáva zákon štátu možnosť zbaviť sa zodpovednosti. Tým vlastne nadobúda táto zodpovednosť charakter absolútnej zodpovednosti v prípade, ak podmienky zodpovednosti za škodu boli preukázané. Vyššie uvedené podmienky zodpovednosti musí preukázať poškodený, ktorý v prípadnom súdnom konaní o náhradu škody znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

V nadväznosti na tento výklad podávaný právnou teóriou a praxou sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to aj pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napr. aj nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie správne, či v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Hoci nie je vylúčené, aby škoda, za ktorú zodpovedá štát, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci rozhodovacej činnosti, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe nevedú k vydaniu rozhodnutia a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V súlade s vyššie uvedenými právnymi závermi odvolací súd v dôsledku podaného odvolania taktiež preskúmal, či v tomto prípade boli naplnené podmienky vzniku zodpovednostného právneho vzťahu štátu vo vzťahu k navrhovateľovi, pričom zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a taktiež vec správne právne posúdil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/46/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 13Er/27/2003, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo

dňa 23. 01. 2003 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 13Er/27/2003-12 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/47/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 24Er/178/2005, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 15. 06. 2005 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 14. 10. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 08. 10. 2009 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 05. 03. 2010 č. k. 24Er/178/2005-16 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/48/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 12Er/114/2007, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 21. 02. 2007 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 14. 10. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 08. 10. 2009 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 01. 10. 2010 č. k. 12Er/114/2007-20 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/50/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 10Er/15/2005, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 10. 01. 2005 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 25. 05. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 18. 05. 2009 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 16. 11. 2010 č. k. 10Er/15/2005-33 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/54/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 18Er/174/2004, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 19. 05. 2004 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 26. 11. 2011 č. k. 18Er/174/2004-20 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/58/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 9Er/331/2006, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 10. 04. 2006 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 18. 11. 2010 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 04. 04. 2012 č. k. 9Er/331/2006-18 tak, že návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5C/59/2013 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 7Er/425/2006, z ktorého vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 24. 05. 2006 (kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného - Pohotovosť, s.r.o. na vykonanie exekúcie) a dňa 30. 08. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) zo dňa 27. 08. 2010 na zmenu súdneho exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 12. 04. 2012 č. k. 7Er/425/2006-21 tak, že návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť

orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priehady v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 08. 2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7, 8 vyššie citovaného zákona v znení účinnom od 01. 09. 2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8, 9 vyššie citovaného zákona v znení účinnom od 1.12.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v spojených veciach, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 240 ods. 1, 2 konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

Ustanovenie § 44 ods. 7 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia Exekučného poriadku odvolací súd konštatuje, že 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora upravuje ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 09. 2005, resp. ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 12. 2006. Navrhovateľ svoje návrhy o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov opiera práve o tieto (vyššie uvedené) ustanovenia Exekučného poriadku, tvrdiac, že súd nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V tomto smere je ale potrebné na doplnenie dôvodov odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa uviesť, že ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005 neupravovalo lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora a táto bola zavedená do Exekučného poriadku až novelou účinnou od 01. 09. 2005. Z ust. § 238 ods. 1 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.

augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. Odsek 2 v tomto prípade vo vzťahu k ustanoveniu § 44 neustanovuje inak, a preto platí prvá časť vety ust. § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, t. j. že konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005. Uvedené potom znamená, že exekučné konania začaté do 31. 08. 2005 a vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13Er/27/2003 (začaté doručením návrhu oprávneného súdneho exekútora dňa 23. 01. 2003), 24Er/178/2005 (začaté doručením návrhu oprávneného súdneho exekútora dňa 15. 06. 2005), 10Er/15/2005 (začaté doručením návrhu oprávneného súdneho exekútora dňa 10. 01. 2005) a sp. zn. 18Er/174/2004 (začaté doručením návrhu oprávneného súdneho exekútora dňa 19. 05. 2004) boli začaté za účinnosti ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora neupravovalo a v týchto veciach sa a priori uplatnia doterajšie právne predpisy. V týchto exekučných konaniach preto zo strany exekučného súdu pri vydaní rozhodnutia o zmene súdneho exekútora nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Exekučný súd po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora, predložení exekučného spisu, resp. vyčíslení trov pôvodného súdneho exekútora a po zistení dôvodov na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol v čase primeranom skutkovému a právnomu stavu veci, pričom nebol viazaný žiadnou lehotou na vydanie rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ v týchto veciach vedených pod sp. zn. 5C/46/2013 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13Er/27/2003), 5C/47/2013 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24Er/178/2005), 5C/50/2013 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10Er/15/2005) a sp. zn. 5C/54/2013 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Er/174/2004) nepreukázal jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené nepreukázal a súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by sa exekučný súd v predmetných exekučných konaniach dopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej lehoty, nakoľko žiadna neexistovala.

Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné spisy, z ktorých údajov pri svojom rozhodovaní aj vychádzal, pričom z obsahu týchto spisov ako aj z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona a teda nedošlo k naplneniu základného predpokladu potrebného pre úspešnosť návrhu, preto s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Exekučný súd rozhodol správne podľa platných právnych predpisov a v primeranom čase v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, neporušiac tým ani právo na spravodlivý súdny proces a právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Skutočnosť, že exekučný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 18Er/174/2004-20 (konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/54/2013) vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju nemožno považovať za nesprávny úradný postup a splnenie zákonných podmienok pre náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Vo vzťahu k exekučným konaniam vedeným na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12Er/114/2007, 9Er/331/2006/2006 a sp. zn. 7Er/425/2006 je potrebné konštatovať, že tieto začali za účinnosti ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení od 01. 09. 2005, ktoré lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora už upravovalo. Ani v týchto prípadoch však nemožno konštatovať splnenie zákonných podmienok pre náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ si nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnil podľa svojho vyčíslenia vo veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/48/2013, (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12Er/114/2007 v zákonom stanovenej lehote), pod sp. zn. 5C/58/2013 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9Er/331/2006 v zákonom stanovenej lehote) a pod sp. zn. 5C/59/2013 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7Er/425/2006 v zákonom stanovenej lehote), ktorá mu mala vzniknúť vynaložením nákladov v období od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia exekučného súdu (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, udržiavanie a správa informačného systému, administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom). Nemajetkovú ujmu v peniazoch si uplatnil z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote v spojení

s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je pre neho dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa názoru navrhovateľa neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu pre stratu kontaktu s povinným a taktiež aj riziko insolvenčnej povinného. Poukázal pritom na právo garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR majúcej za to, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Sumu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vyčíslil ako alikvotný pomer 55,32 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR v sume 663,88 eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 eur.

Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením navrhovateľa ohľadom vzniku škody a nemajetkovej ujmy vyčíslenej vo vyššie uvedených podaných návrhoch, nakoľko navrhovateľ dôvody vzniku škody a nemajetkovej ujmy a jej príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu nijako nepreukázal, pričom nepredložil súdu relevantné dôkazy preukazujúce a dokumentujúce skutočnú, teda reálnu výšku jeho škody. V tomto prípade je potrebné preukázať príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom reálnej konkrétnej škody, ktorá mala navrhovateľovi skutočne vzniknúť. Navrhovateľ musí totiž preukázať konkrétnu sumu, ktorú si uplatňuje ako škodu a nie minimálnu výšku škody, ktorá by mu mohla vzniknúť a taktiež musí preukázať, že škoda, ktorá mu vznikla je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu. V tomto prípade nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom vznikom škody (v akejkoľvek výške), t. j. nie je splnená ani ďalšia z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012. Navrhovateľ ním vyčíslené sumy ničím nepodložil a odvolaciemu súdu z obsahu súdnych spisov nie sú známe ani skutočnosti, že by v dôsledku omeškania exekučného súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným a taktiež nie je preukázané, že by došlo k insolvenčnej povinného. Rovnako navrhovateľ nepreukázal ani dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, keďže ani jeden dôvod, ktorý uvádza v návrhu ničím nepodložil a ničím nepreukázal. Nestačí samotné tvrdenie navrhovateľa o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia relevantného dôkazu o tom. Aj vo vzťahu k nemajetkovej ujme sa jedná iba o hypotetické konštatovanie bez preukázania priameho zásahu do sféry navrhovateľa. Navyše je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Exekučný súd až v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí nového exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu následne postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Preto v čase od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až do rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, exekúciu vykonáva pôvodný súdny exekútor, ktorý je vo veci povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Preto žiadna škoda ani nemajetková ujma týmto postupom nehrozí, pretože až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ nesplnil ani jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012. Ako už bolo vyššie uvedené ani nevyhovenie návrhu na zmenu súdneho exekútora, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie vo veci vedenej pod sp. zn. 9Er/331/2006 (konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/58/2013) a sp. zn. 7Er/425/2006 (konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/59/2013) nemožno považovať za nesprávny úradný postup a splnenie zákonných podmienok pre náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

V danom prípade bolo na navrhovateľovi preukázať skutočnosti uvedené v návrhu a to, že exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom spôsobil také konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so škodou vyčíslenou v návrhu. Rovnako tak mal postupovať a preukázať dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy.

Vyššie uvedené považoval odvolací súd potrebné uviesť na doplnenie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

K dôvodom odvolania navrhovateľa zo dňa 16. 06. 2014 vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania vyplýva pre odvolací súd z ust. § 212 ods. 1 a 2 OSP. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Treba zdôrazniť, že ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal predovšetkým odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, nesprávne právne posúdenie vecí a neúplné zistenie skutkového stavu s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podstata základného práva priznaného podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR spočíva v prvom rade v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola namietanému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenie o súdnej ochrane vykonávajú. Základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale ju aj v určitej kvalite, teda zákonom ustanoveným postupom súdu, i dostať. Postup súdov v konaní o veci a jeho kvalita ustanovená zákonom je vyjadrením práva na súdnu ochranu účastníka konania vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ochrana základným právam a slobodám poskytujú predovšetkým všeobecné súdy (I. ÚS 50/97, I. ÚS 54/97). V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR sa predmetným článkom Ústavy SR zaručuje ochrana viacerých záujmov, a to najmä práva na prístup k súdu, práva na spravodlivý proces, ktorého základným predpokladom uplatnenia je nezávislosť a nestrannosť súdu, pričom ochrana podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR neznamená, že súd právoplatne rozhodne v prospech navrhovateľa (II. ÚS 71/97, III. ÚS 46/04). Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi.

Z obsahu predložených súdnych spisov (vrátane exekučných spisov) však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v prejednávanej veci v prípade navrhovateľa nerešpektoval niektoré z týchto práv. Namietané pochybenia súdu prvého stupňa vyjadrené v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ OSP nie sú v dôvodoch odvolania konkretizované vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu. Taktiež navrhovateľ v odvolaní nepopísal postup súdu, ktorým malo dôjsť k namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom a odvolací súd ani žiadny takýto dôvod nezistil. Odňatie možnosti konať pred súdom odvolací súd nezhliadol ani v postupe súdu prvého stupňa týkajúceho sa napr. znaleckého dokazovania, nakoľko pokiaľ v konaní nemal preukázanú existenciu škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa, bolo nadbytočné a nevhodné vykonávať dokazovanie na preukázanie výšky navrhovateľom tvrdenej škody. Vo vzťahu k tejto skutočnosti odvolací súd konštatuje, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým odvolací dôvod. Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť dôkaznú (ust. § 120 ods. 1 prvá veta OSP). Táto skutočnosť ale neznamená,

že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Uvedená zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je vyjadrená v ust. § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. V zmysle ust. § 120 ods. 1 druhá veta OSP len súd má právo rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu. Ich nevykonanie musí v rozhodnutí odôvodniť. Na druhej strane, súd je povinný vykonať navrhnuté dôkazy, ak sú právne relevantné a ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. To, či súd vykoná dôkazy označené účastníkom konania, nie je ľubovôľou súdu. Rozhodujúce je zistenie, či skutkové závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania umožňujú záver, ktorý v konečnom dôsledku bude zodpovedať cieľu sledovanému ust. § 1 až § 6 OSP, v zmysle ktorých je potrebné vykladať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Iba súdny proces, ktorý bol v súlade so základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku je možné označiť za konanie zabezpečujúce právo na súdnu ochranu. Za súladné preto nemožno označiť nevykonanie dôkazu označeného účastníkom konania, ak je nad všetky pochybnosti zrejmé, že môže mať rozhodujúci význam pre ozrejmienie skutkového stavu zodpovedajúceho objektívnej pravde. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, ani táto námietka navrhovateľa nekorešponduje s odôvodnením rozhodnutia. Navrhovateľ žiadny znalecký posudok v predmetnej veci nepredložil ani ku dňu pojednávania (04. 06. 2014), ktorého sa nezúčastnil, pričom svoju neúčasť ani neospravedlnil. Súd prvého stupňa preto správne posúdil a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu s poukazom na tú skutočnosť, že predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa už dňa 31. 03. 2014, teda riadne a včas. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vyššie opísanom procesnom postupe splnil a mal dňa 04. 06. 2014 splnené všetky procesné povinnosti a podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania. V postupe súdu prvého stupňa nemožno vzhľadom na vyššie uvedené konštatovať odňatie možnosti konania pred súdom ani nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, nakoľko súd prvého stupňa rozhodol v zmysle zákona, čomu predchádzalo riadne zistenie skutkového stavu vo všetkých spojených veciach. Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné súdne spisy Okresného súdu Nitra, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal. Základom jeho rozhodnutia je nesplnenie zákonných podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou v ust. § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona (ďalší dôvod odvolania) odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ust. § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom ku dňu začatia konaní o návrhu navrhovateľa na náhradu škody nemajetkovej ujmy, teda právny predpis aplikoval v správnom znení, a preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná.

Ďalej vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, odvolací súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným priesťahom konania konštatuje, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je kompetentný Ústavný súd SR. Odvolací súd ešte dopĺňa, že judikatúra Ústavného súdu SR sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa troch základných kritérií, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP sa prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre účastníka. Len samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, nakoľko je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Súd prvého stupňa v súvislosti s nárokom navrhovateľa na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu iba preskúmal, či naozaj došlo k porušeniu zákonom stanovenej lehoty alebo nie. Posudzoval teda splnenie podmienok nároku na škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, čo bola podstata návrhu navrhovateľa a nie vhodnosť dĺžky konania ani priesťahy v exekučných konaniach.

Vo vzťahu k hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu odvolací súd konštatuje, že hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania je nepreukázanie podmienok na uplatnenie náhrady

škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vo výroku vecne správne podľa ust. § 219 ods.1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.